

Heiken salaisuus

Koulu on loppunut. Heike ja Joachim menevät kotiin.

Joachim: Tuolla on taas tuo talo. – Katso vain, tuolla ylhäällä. Vanha mies!

Hän on varmasti joku ... joku

Heike: Mikä sitten? Taikuriko?

Joachim: Kyllä! Tuolla ylhäällä on myös kummitus. Ja tuolla alhaalla: (tuo) nainen!

Mitä ihmettä hän keittää?

Heike: Nainen on varmasti noita. Mutta tule mukaan! Paljastan sinulle salaisuuden!

Joachim: Anteeksi kuinka? Salaisuuden?

Heike: Hei, minä olen täällä!

Mies: Hei, Heike!

Nainen: Päivää, Heike. Mukava nähdä sinua.

Heike: Tässä Joachim: Tässä ovat taikuri ja noita!

Joachim: Sinä tunnet nuo kaksi?

Heike: Kyllä vain! Saanko esitellä: isoisäni ja isoäitini!

Isoäiti: Ja kuka tämä on?

Heike: Tämä on Joachim! Hän on hyvin mukava. Hän on vain joskus jänishousu.

Joachim: Enkä ole!

Isoäiti: Hyvää päivää, Joachim!

Joachim: Hyvää päivää... Mitä te parhaillaan teette?

isoäiti: Minä? Minä keitän juuri marmeladia.

Heike: Muuten, isoisä: Joachim haluaisi nähdä kummituksen.

Isoisä: Kummituksen? Selvä. Tule, minä näytän sinulle kummituksen.

Heike, Joachim ja isoisä menevät raput ylös

Isoisä: Tämä on minun kummitukseni.

Joachim: Oho, luuranko.

Isoisä: Kyllä, luuranko. Muovinen malli.

Joachim: Vai niin.

Heike: Isoisäni oli aikaisemmin biologi.

Joachim: Nämä ovat siis sinun isovanhempasi. Se oli sinun salaisuutesi.

Heike: Kyllä vain!